

BERNHARDINERNA

Rasklubben för Sankt Bernhardshundar grundades 1973
Av några uppfödare och har sedan dess försökt arbeta för rasens bästa

Bernhardinerna lyder under SBHK (Svenska Bergs och Herdehundsklubben)
som är specialklubb under SKK (Svenska kennelklubben)

Årligen har klubben 2 utställningar 1 på våren (off) och 1 på hösten (inoff)
1-2 Träffar anordnas (se info på hemsidan)

Klubben kommer årligen ut med 4 klubbtidningar där det finns mycket att
läsa om rasen, olika artiklar lite tips om pälsvård och annat

Om du vill bli medlem och stödja rasklubben i dess arbete för Sankt
Bernhardshunden så är medlemsavgiften 250 kr per år
Famijmedlem 100 kr
Medlemskapet är per den 1/1 - 31/ 12 medlemskap som löses efter den 1/10
gäller som medlemskap även nästkommande år

Bernhardinerna är den enda erkända rasklubben i kennelorganisationen
Och skall ej sammanblandas med andra

Bernhardinernas plusgiro 73 39 55 -9

För att hänga med i Sankt Bernhardsvärlden titta in på vår hemsida

<http://www.bernhardinerna.com>

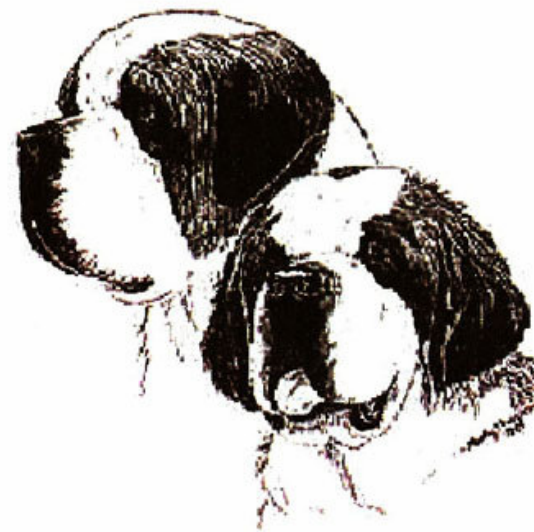
Informationsblad

om rasen

Sankt Bernhard

och rasklubben

Bernhardinerna

Historik

Vid St Bernhardspasset på 2 469 m över havet, grundade munkarna på 1000-talet ett härbärge som tillflyktsort för resande och pilgrimer. Där hölls sedan mitten av 1600-talet stora bergshundar för skydds och vakt.. Förekomsten av sådana hundar finns dokumenterade på bild från år 1695 och i härbärgets anteckningar från år 1707. Hundarna sattes snart in som följeslagare och i synnerhet som räddningshundar för resande som gått vilse i snön och dimman. På många språk har det berättats om hur dessa hundar har rykt otaliga människor ur den vita dödens klor, samt muntliga berättelser från Napolions soldater som år 1800 genomkorsade St Bernhardspasset och som bidrog till att sprida St Bernhardshundens rykte över hela Europa då kallad Barry-hunden. Den legendariska Barry blev en idealbild av en räddningshund

Sankt Bernhardshunden härstammar från de stora gårdshundarna som var talrika i dessa trakter. Den framavlades på några generationer till dagens ras enligt en fastställd idealtyp. Heinrich Schumacher från Hollingen i trakten av Bern var den förste som 1867 utfärdade en stambok för sin hund. I februari 1884 påbörjades utgivningen av den Schweiziska hundstamboken SHSB. Dess första registrering var Sankt Bernhardshunden Leon och de följande 28 namnen omfattade även de Sankt Bernhardshundar. Den 15 mars 1884 grundades i Basel ” Schweiziska Sankt Bernhardsklubben”, I samband med en internationell kynologisk kongress 2 juni 1887 förklarades Sankt Bernhardshunden officiellt som Schweizisk hundras och dess rasstandard fastställdes. Alltsedan dess har Sankt Bernhardshunden nationell status.

Frågan som rörde långhåriga kontra korthåriga hundar var föremål för en het debatt. FCI beslutade dock 1980 att lång och korthåriga Sankt Bernhardshundar fick samavlas då det annars skulle ge upphov till två separata raser En separation av dom två typerna skulle resultera i ordentlig förlust av fenotyp.

Uppfödare i Schweiz kände att ensidig uppfödning av korthåriga hundar kommer att orsaka förlust av en typ och konvergens mot det gamla boskapshundarna. Uppfödare i både Schweiz och USA tyckte att den långhåriga Sankt Bernhardshunden verkade öka i storlek. I Schweiz var de långhåriga Sankt Bernhardshundarna vanligtvis större hade mer markerat stop, kortare nosar och tenderar att ha mer lös hud.

Lite om Sankt Bernhardens historik i Sverige

Första svenska championatet tilldelades en tik år 1916 Jetta Blanka v Mintarderberg Lh äg S Jansson Uppsala . Fram till 1949 kallades de Bernhardiner och man räknade dom bara som ett hårlag. 1958 började man kalla dom Sankt Bernhardshundar men fortfarande bara ett hårlag. Registreringssiffrorna låg mellan 1949-1964 runt 50 registreringar per år med undantag för 1951 då det registrerades 119 st och 1964 143 st. 1965 började det öka markant och man delade även upp registreringarna i kort och långhår, 1965 registrerades det 250 långhår och 0 korthår. Det registrerades omkring 200 långhår per år fram till början på 1970 då det åter blev en markant ökning . Under -70 och -80-talen låg registreringarna på långhår mellan 300 – 500 med undantag för 1979 då det registrerades hela 646 st. Korthåriga hundar var inte så vanliga under denna tid . 1975 importerades från Schweiz kullsysstrarna Anka och Asta v d Scmider av Elisabeth Åsegård och Henrik Boesen och 1976 importerade dom 4 korthår till Elve v Martale, Olaf, Omar, Odette v Righang Det blev grunden för en ny stam och alla blev framgångsrika i utställningsringen. 1977 föddes det hela 33 st korthår den siffran har sedan dess bara ökat för att ligga mellan 50 – 100 per år Under 1970-talet importerades några hundar från England . 1982 importerades dom första amerikanska hundarna till Sverige och de kom att ha en stor betydelse för aveln. Hundar har under 1970 – 2004 i övrigt importerats från Schweiz, Tyskland, Danmark, Holland, Finland och Norge.

I början av 1990-talet började registreringssiffrorna att sjunka till knappt 300 ner till idag runt 150 långhår och ca 50 korthår

